

**МИНА НАМЋОРИЋ
МОРСКЕ ЦАРОЛИЈЕ**

ФАНТАСТИЧНИ СВЕТ

МИНА

ЗБУН

СЕРАФИНА

ВИОЛЕТА

МИНЕ НАМЋОРИЋ

МАМА И ТАТА

...

AMELIJA VILETA

МИНА НАМЋОЧИЋ

Несташна као ТРОЛ, љупка попут ВИЛЕ

МОРСКЕ ЦАРОЛИЈЕ

Илустровала Елена Триоло

Превела Весна Мостарица

мала лагуна

ЋАО! ЗОВЕМ СЕ МИНА
НАМЋОРИЋ! ДРУГАРИ МЕ
ЗОВУ МИНА ТОРНАДО!
ЗАТО ШТО САМ НЕСТАШНА
ТРОЛКИЦА!

Највише на свету волим блатњаве барице, чоколадне ужине и троловске зврчке. Ипак више од свега волим летњи распуст!

Шта има лепше од играња напољу с другарима до касно, њупања безбројних сладоледа и трка на бициклима?

Лети не подносим само једно: врућину, због које се топим као сладолед на сунцу!

Срећом, можемо да одемо на море!
Волите ли и ви да идете на море?

Колико је море само забавно, можете да пливате с рибама, правите куле у песку и скупљате шарене шкољке. А може се десити и да на морском дну пронађете тајанствени ковчег, као што се догодило мојој најбољој другарици Виолети и мени.

Копка ли вас шта је било у ковчегу?

Е, онда зграбите сладолед и удобно се сместите испред вентилатора...

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

Лето тек што је стигло у Зачарану земљу, а то значи само једно... време је за распуст!

Школа за виле је готова, а пошто смо сви завршили годину с најбољим оценама, наша учитељица Мис Цветак није нам задала никакав домаћи задатак. Ура!

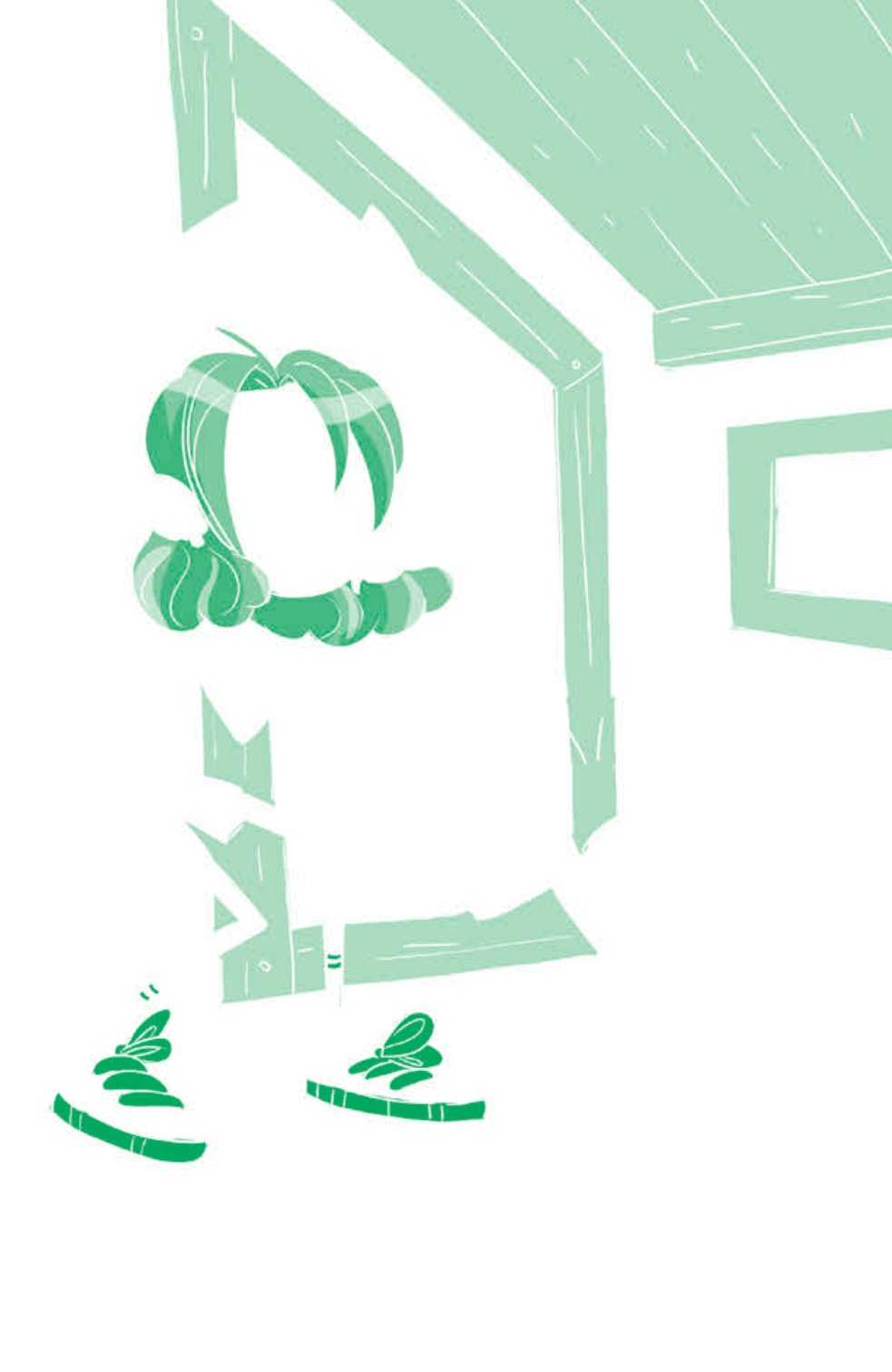
Јутрос сам се са својим псом Збуном играла у дворишту, у кућици на дрвету коју су ми направили мама и тата. Замислила сам да је кућица краљевски брод који сам управо освојила, а Збун мој љути гусарски противник који би да ми га преотме.

„Не бојим те се, Капетане Балавко!“, повикала сам. „Нећеш ми отети благо Троловског краља!“

Збун је скакутао не би ли дограбио кесицу грицкалица коју сам држала у руци.

Најзад ју је шчепао својим зубима и пробушио па се сав садржај просуо на под.

„О, не! Моје грицкалице!“ Покушала сам да их скупим, али Збун их је

МУУУ!

„почистио“ брже од усисивача. Онда је задовољно замукао.

Питате се сигурно како то да пас муче...

Е, то је зато што је Збун сасвим посебан пас, који је у стању да имитира зов било које животиње... било које животиње осим пса! Њишти, кокодаче, мумла као медвед или сикће као змија.

Само баш никако да залаје.

То је због једне моје чаролије која је пошла наопако... Ипак, откад идем у Школу за виле, постала сам много спретнија. Наравно, још ми се понекад поткраде нека грешка, као кад сам у

школском стакленику подстакла бусен јагода да претерано порасте, па је стигао скоро до крова. После тога смо читаву седмицу сваког дана за ужину имали тарту од јагода!

„Шта кажеш на кратко примирје, Капетане Балавко? Треба ми један уку-сан сладолед на штапићу да обновим снагу, пре него што наставимо битку.“

Сишла сам из кућице на дрвету, кренула у кухињу и док сам пролазила кроз двориште, зачула сам глас мог суседа Убалда. Он је старији од мене годину дана и најдосаднији је трол на свету! Прошлог лета ми је чаролијом прикачио прасећи репић и нисам могла да седим док није отпао.

„Ево стиже мала вила!“, искезио се.

„Колико пута треба да ти кажем?“, одбрусила сам. „То што идем у вилинску школу не значи да сам постала вила. Ја сам тролкица **ТРИСТА ПОСТО!**“

Прошле године школе за виле и тролове организовале су размену ђака да би се побољшали односи између наше две врсте. Мала вила Присила прешла је у Школу за тролове, а мене су пребацили у разред Мис Цветак.

У почетку сам била тужна, помало и испрепадана што ћу бити међу толико различитим бићима, али сам касније открила да су виле изванредне!

Оним својим светлуцавим крилима могу да лете куд год пожелe, гаје све врсте цвећа и биља, а у школској кантини имају фонтану с чајем у хиљаду укуса (не знам само зашто то не важи и за топлу чоколаду?!).

Врло сам срећна што делим клупу с Виолетом, мојом најбољом другарицом

